

Žilinská univerzita v Žiline
Univerzita tretieho veku

Německá koloniální území a zahraniční pošty

Vypracoval: Martin Čech
Vzdělávací program: Sběratelství

Ak. rok: 2023/2024
Semester:
Ročník: 3.

Obsah

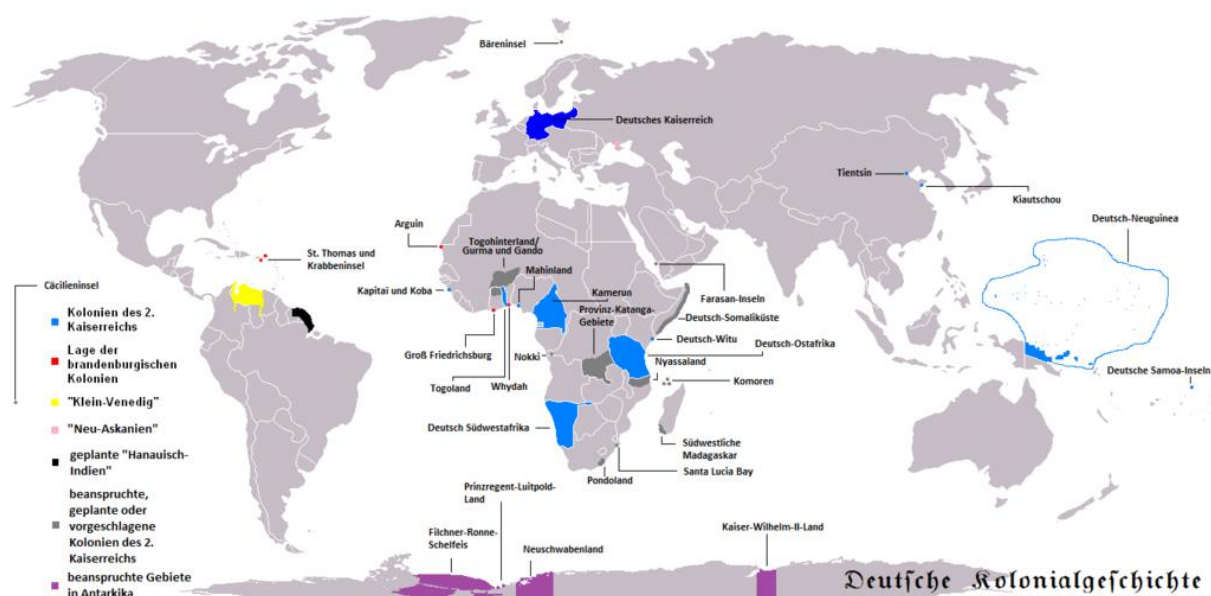
1) Německá koloniální říše.....	3
2) Jednotlivé kolonie.....	4
3) Německé kolonie a jejich pošta.....	5
4) Znamky německých kolonií.....	7
5) Ukázky známek německých kolonií z mých sbírek.....	7
6) Historie jednotlivých kolonií.....	16
7) Zajímavé aukční výsledky známek německých kolonií v ČR..	24
8) Zajímavé aukční výsledky německých známek v Německu..	26
9) Německá pošta v zahraničí.....	30
10) Území Witu-Schutzgebiet.....	37
11) Znamky Malakote.....	40
12) Pohlednice německých kolonií.....	41
13) Mince a bankovky.....	45
14) Seznam zdrojů.....	48

1. Německá koloniální říše

Zatímco jiné evropské mocnosti začaly získávat koloniální území již od 15. století, Německo se stalo koloniální velmocí v pravém slova smyslu až ve druhé polovině 19. století. Německé císařství vzniklo až v roce 1871. Říšský kancléř Otto von Bismarck odmítal získávání nových území v zámoří, protože očekával jen malé hospodářské výhody, spojené navíc s možnými politickými újmami. V průběhu 70. let nabrala koloniální propaganda na intenzitě. V roce 1882 byl založen Německý koloniální spolek (Deutscher Kolonialverein), který měl propagovat německou kolonizaci a v roce 1884 Německá východoafrická společnost (Deutsch-Ostafrikanische Gesellschaft), která si již dala za cíl praktickou realizaci koloniálních plánů. Obě společnosti se roku 1887 spojily do Německé koloniální společnosti (Deutsche Kolonialgesellschaft). V roce 1890 přiměl nový německý císař Vilém II. kancléře Otto von Bismarcka k abdikaci a soustředil na sebe většinu exekutivní moci. Jeho éra se vyznačuje expanzionistickou politikou a zbrojením (především německého námořnictva) a usilováním o „místa na slunci“; tato politika upřednostňující národní německou prestiž byla v příkrém rozporu s Bismarckovým pragmatismem.

Za éry Viléma II. se Německu podařilo získat další území: v roce 1888 skončily boje s domorodým obyvatelstvem na Nauru, které se stalo německou kolonií, v roce 1898 bylo do říše začleněno čínské město Kiau-čou, a ve stejném roce mikronéské ostrovy Karolíny, Mariany a Palau ve středním Pacifiku a Samoa v jižním Pacifiku. Někteří příznivci kolonialismu si přáli nové uspořádání kolonií v Africe, které se však neuskutečnilo, Německu se pouze podařilo přičlenit ke svému Kamerunu v průběhu Druhé marocké krize v roce 1911 část francouzského Konga. Po vypuknutí první světové války doufalo Německo v dodržování závěrů berlínské konference z roku 1885, která zavazovala všechny koloniální mocnosti ke svobodnému obchodu a mírovému řešení koloniálních sporů. Hned několik dní po vstupu Německa do války byly spojenci dobyty jen minimálně chráněné kolonie Togo, Německá Nová Guinea, Samoa a Kiau-čou. V roce 1915 se vzdalo pětitisícové vojsko chránící Německou jihozápadní Afriku desetinásobné přesile Jihoafričanů. Kamerun obsadili Francouzi a Angličané v roce 1916 za pomoci 19 000 vojáků. Vojsko Německé východní Afriky čítající 15 000 mužů (z toho 11 000 domorodců) se udrželo až do německé kapitulace v roce 1918. S prohrou na evropském bojišti padly plány na vytvoření nepřerušného pásu německých kolonií od Nigeru přes Zanzibar po poušť Kalahari (německy Deutsch-Mittelafrika). V důsledku Versaillské smlouvy ztratilo Německo všechny kolonie. Za zmínku snad stojí drobná epizoda, kdy po prohrané první světové válce při mírových jednáních, mělo o africké Togo údajně v roce 1919 zájem nově vzniklé Československo.

2. Jednotlivé kolonie

Německo považovalo své kolonie za nedílnou součást říše, a proto byly na těchto územích používány pouze symboly císařství. Kolem roku 1912 začalo uvažovat o jednotném vzoru pro své kolonie. V roce 1914 byly návrhy vlajek vytvořeny, schváleny, ale po vypuknutí 1. světové války nebyly nikdy zavedeny. Existuje několik variant návrhů.

2.1. Německá Nová Guinea (1884 – 1914)

2.2. Německá východní Afrika (1885 – 1917)

2.3. Německá jihozápadní Afrika (1884 – 1915)

2.4. Kamerun (1884 – 1916)

2.5. Karoliny (1899 – 1914)

Součást kolonie Německá Nová Guinea.

2.6. Kiatschou (1898 – 1914)

Vlajka nebyla navržena.

2.7. Marianen (1899 – 1914)

Součást kolonie Německá Nová Guinea

2.8. Marschallový ostrovy (1885 – 1914)

Součást kolonie Německá Nová Guinea

2.9. Samoa (1886 – 1914)

2.10. Togo (1884 – 1914)

3. Německé kolonie a jejich pošta

Německé kolonie v období 1886–1919, tedy 34 let koloniální éry Německa představuje zajímavou kapitolu německé poštovní historie. O které državy se jednalo? Byla to Německá Jihozápadní Afrika (Deutsch-Südwestafrika), Německá Východní Afrika (Deutsch-Ostafrika), Kamerun, Togo, Nová Guinea, Samoa, Karoliny, Mariany, Marshallový ostrovy (Marshall-Inseln) a Kiautschou.

Hospodářský rozvoj německých kolonií nabral zvláště velký rozmach v období před první světovou válkou. Nárůst těžby nerostných surovin v koloniích si vyžádal výstavbu železnic, jejichž délka se od roku 1900 přibližně sedminásobně prodloužila, a to zejména v Jihozápadní Africe, kde ostatně především objevení diamantových polí přispělo k rychlým hospodářským výnosům. Soustavný nárůst požadavků na nákladní dopravu i přírůstky německého obyvatelstva v koloniích vedly k zavedení pravidelné lodní dopravy mezi německými přístavy a německými koloniemi. Nové železniční tratě i pravidelná lodní spojení přispěly též k urychlení přepravy pošty.

V poměrně krátkém čase došlo díky rozvoji německé paroplavby k podstatnému zrychlení přepravy poštovních zásilek, které do té doby putovaly k adresátovi do kolonií mnoho týdnů i měsíců. Tak např. zatímco plavba parníku z Hamburku do kamerunského přístavu Duala trvala jen 20 dní, do přístavu Victoria, prvního náloďovacího přístavu 19 dní, do jižněji položeného Kribi 21 dní. Tentýž parník vezl současně poštu pro Togo a částečně pro Německou Jihozápadní Afriku. V Togu to byl přístav Lome, kam parník dorazil z Hamburku za 17 dní. Do Kamerunu jakož i do Toga odplouly parníky přibližně v 8denních intervalech.

Trochu déle trvalo doručování listovních zásilek do Německé Jihozápadní Afriky, do ústí řeky Swakop (přístav Swakopmund) to trvalo 24 až 26 dní, do přístavu Lüderitz ještě o dva dny

déle. O mnoho rychleji byla doručena německá pošta, pokud se použily určité vlakové spoje jako např. Koeln-Verviers, s návazností na anglické poštovní parníky ze Southamptonu do Jižní Afriky. Tyto poštovní kurzy zajišťovala zejména anglická Union Castle Mail Steamship Company. Tyto parníky však nekotvily ve Swakopmundu (nynější Namibie), směřovaly přímo do Kapského Města. V Kapském Městě však byla možnost přeložení pošty na parníky Německé Východoafrické Společnosti plujícími opačným směrem, a i přes tuto zajižďku byla pošta dopravena na místo určení o 4–5 dní dříve. Příležitost k odeslání listovních zásilek do Německé Jihozápadní Afriky se nabízelo přibližně 5krát měsíčně, takže i do této kolonie bylo zajištěno rychlé poštovní spojení.

Též do Německé Východní Afriky, největší německé kolonie, bylo vytvořeno příznivé poštovní spojení. Vylodovacími přístavy byly Tanga a Dar-es-Salaam (nynější Tanzanie). Přeprava listovních zásilek byla směřována z větší části z Neapole parníky Německé Východoafrické Společnosti, ale též z francouzského přístavu Marseilles parníky francouzské lodní společnosti Messageries Maritimes nebo z přístavu Brindisi anglickou společností Peninsular and Oriental Steam Navigation Company (známou pod logem P&O). Přeprava trvala v závislosti na poloze cílového přístavu 17–20 dní.

Při velké rozloze Východní Afriky a intenzivním nárůstu dopravy byla německá pošta nucena přistoupit ke třídění poštovních zásilek již na německém území. Zásilky určené do míst Muansa, Schirati a Bukoba, která leží na Viktoriině jezeře (nynější Tanzanie) a kde se nacházely německé správní úřady a vojenské stanice, byly přepravovány v poštovních pytlích, přes britský přístav Mombasa (nyní v Keni, vzdáleného 2 dny cesty na sever od Tanga) a odtud ugandskou železnici do konečné stanice v Port Florence na Viktoriině jezeře. Odtud pokračovala přeprava pošty lodí po jezeře do místa určení. Přeprava přes britské koloniální území k jezerní oblasti se stala nutností, jelikož tato trasa po ugandské železnici a po Viktoriině jezeře byla podstatně rychlejší nežli pozemní přeprava vnitrozemím Německé Východní Afriky. Poštovní zásilky do oblasti Kilimandžára byly přepravovány Usambarskou železnici do Wilhelmstadtu, zásilky do Ussagara železnici do Morogoro. Jelikož v té době železnice ve Východní Africe nikam jinam nevedla, bylo poštovní spojení s vnitrozemím a oblastí kolem jezera Tanganika nadále svízelné.

Z ostatních kolonií, které ležely v Asii a v Tichém Oceánu, byl za nejdůležitější považován německý protektorát v Číně - Kiautschou (v roce 1898 pronajat na 99 let). I když rozlohou jen něco přes 550 km², avšak díky německému podnikavému duchu nabyl brzy po jeho obsazení na významu. Dokazuje to především rozsah přepravované pošty, která byla vypravována vždy v pondělí, úterý a sobotu železnici z Berlína přes Sibiř. Přeprava trvala včetně odbočky v Charbinu do Tientsinu 13–14 dní, do Shanghaie přes Dalni 14–17 dní. Jednalo se o listovní zásilky (dopisy a dopisnice), všechny ostatní zásilky včetně tiskovin byly zhruba 2krát týdně přepravovány námořní cestou, přes Brindisi, Neapol anebo Marseilles, a to zejména parníky německé společnosti Hamburg-Amerika-Linie a francouzské Messageries Maritimes. Doba přepravy až do Tientsinu, Shanghaie případně Hongkongu byla různá, okolo 26 dnů do Hongkongu a 33–37 dnů do Tientsinu.

Nejdéle putovala pošta na Německou Novou Guineu (do Země Císaře Wilhelma a Bismarckův Archipelág). Byla částečně směřována přes německou lodní společnost Ostasiatische Linie jednou týdně z Neapole případně z Brindisi do Hongkongu a pak Australsko-japonskou linkou, částečně též prostřednictvím anglické P&O do australského přístavu Adelaide, pak železnici do Sydney a odtud opět parníkem Australsko-japonské linky. Vylodovacími přístavy byly Rabaul a Friedrich-Wilhelms-Hafen, kam pošta dorazila za 39 až 47 dní.

Na Karoliny, Palau, Mariany, na nejvzdálenější ostrovy v Tichém oceánu trvala přeprava pošty až 60 dní (do Jaluitu) jelikož parník tam plul jen jednou za měsíc.

Zatímco spojení s posledně uvedenými koloniemi bylo zdlouhavé, naopak spojení s državou Samoa, nejvzdálenějším ostrovním územím australských archipelů, bylo značně lepší, jelikož pošta byla přepravována prostřednictvím anglické Cunard Line přes Queenstown a New York, pak železnicí do San Franciska a odtud Australsko-japonskou linkou do Apie. Zásilky přepravované touto trasou dorazily na Samou již za 31 až 36 dní.

4. Známky německých kolonií

Dají se rozdělit do tří období. V prvním období od vzniku kolonií do roku 1897 se používalo pro koloniální poštu pouze razítko, kterým se přetiskovaly německé známky. V druhém období v roce 1897 se tiskly známky s přetiskem názvu kolonie. A od roku 1900 začala vycházet jednotná série známek pro kolonie v hodnotách 3 Pf až 5 M s motivem plachetnice, pro kresby lodí byla použita ilustrace císařské jachty "neue Hohenzollern". Veškeré tyto známky byly tištěny v Berlíně v říšské tiskárně. Byly tištěné v té samé době jako série Germania a použity pro ně stejné techniky, barvy, papír.

5. Ukázky známek německých kolonií z mých sbírek

Známky Togo

Známky Kiautschou

Známky Kamerun

Známky Deutsch - Ostafrika

Známky Deutsch - Neu Guinea

Známky Deutsch - Südwestafrika

Známky Karolinen

Známky Marianen

Známky Marschall - Inseln

Známky Samoa

Známky zahraniční pošta Maroko

Známky zahraniční pošta Turecko

6. Historie jednotlivých kolonií

1. Německá Nová Guinea

Německá Nová Guinea je souhrnné označení pro veškerá území v Oceánii pod německou správou s výjimkou Samoou, která měla samostatnou správu.

Německá Nová Guinea se rozkládala v melanéském a mikronéském regionu na území dnešních států nebo závislých území: Papua Nová Guinea, Palau, Mikronésie, Severní Mariany, Marshallovy ostrovy, Nauru, Šalamounovy ostrovy, celková rozloha těchto kolonií byla 249 500 km.

V roce 1884 byla v Berlíně založena obchodní společnost „Německá Novoguinejská společnost“ (německy Neuguinea-Kompagnie). Jejím zakladatelem byl Adolph von Hansemann, významný německý bankéř z Cách. Hlavním cílem a předmětem činnosti společnosti bylo získání území v Pacifiku a následný ekonomický rozvoj území. 3. prosince 1884 byla vztyčena německá vlajka na jednom z ostrovů Bismarckova souostroví. V květnu 1885 svěřil císař Vilém II. oficiálně veškerá práva a svrchovanost nad územím do rukou Novoguinejské společnosti. Od roku 1899 bylo pacifické území spravované přímo německou vládou z Berlína.

Založení kolonie 17.11.1884, provoz Německé pošty od 15.2.1888

První založené poštovní úřady: 15.2.1888 – Finschhafen, 1.4.1888 Hatzfeldhafen, 4.4.1888 – Kerawara, 15.5.1888 – Konstantinhafen, 14.12.1889 – Stephansort, červen 1890 – Herbertshohe, 1.3.1892 – Friedrich-Wilhelmshafen, 1.11.1894 – Matupi, 22.5.1898 – Berlinhafen.

2. Německá východní Afrika

Německá východní Afrika (německy Deutsch Ost-Afrika) bylo německé koloniální území na východě Afriky, které získávala postupně od roku 1884 Společnost pro německou kolonizaci. Po dohodách s Británií o vymezení sfér vlivu (výměna Zanzibaru za Helgoland) bylo zdejší území roku 1891 oficiálně prohlášeno německou kolonií. Šlo zejména o oblast Tanganiky, některé ostrovy (Mafia) a v pozdějších letech (1898–1899) připojená teritoria dnešní Rwandy a Burundi. Rozloha 995 000 km. Počet obyvatel 7 700 000.

Když Němci přišli do východní Afriky, objevili zde kmenově organizovaná společenství, jejichž kmenové konfederace podřízené jednomu monarchovi se vlastnictvím svrchovaného území a uvědoměním si vlastní etnické příslušnosti (národnosti) začínaly podobat státům. Němci této proorganizovanosti společnosti využili a od klíčových místních vládců si nechali deklarovat loajalitu a zahájili tím systém nepřímé vlády (indirekten Herrschaft).

Založení kolonie 27.2.1885 provoz německé pošty od 4.10.1890

První založené pošty 4.10.1890 – Dar es Salaam, 4.10.1890 – Bagamoyo

3. Německá jihozápadní Afrika

Německá jihozápadní Afrika (německy: Deutsch-Südwestafrika, DSWA) byla německou kolonií v letech 1884 až 1915, kdy byla obsazena Jihoafrickou unií. Ta ji poté jako Jihozápadní Afriku spravovala do roku 1990, kdy se osamostatnila pod názvem Namibie. Rozloha 835 100 km. Počet obyvatel 200 000.

Založení kolonie 7.8.1884, provoz německé pošty od 16.7.1888.

První založení německé pošty 16.7.1888 – Otyimbingue.

4. Německý Kamerun

Německý Kamerun (německy Kamerun) byl mezi lety 1884–1919 německou kolonií v Africe na území dnešního státu Kamerun. Kolonie měla zpočátku rozlohu 495 000 km², ale po záboru oblasti Neukamerun v roce 1911 měla rozlohu 790 000 km². Do německého Kamerunu patřily i oblasti severního Gabonu a Konga, dále západní oblasti Středoafrické republiky, jihozápadní část Čadu a nejvýchodnější oblasti Nigérie.

Založení kolonie 14.7.1884 Provoz pošty 1.2.1887

5. Německé Karoliny

Jedná se o součást kolonie Německá Nová Guinea, založení 12.10.1899 a ve stejný den zahájen i provoz pošty.

6. Kiatschou (Ťiao-čou)

Záliv Ťiao-čou (v historii přepisováno také Kiaochow, Kiauchau, Kiao-Chau nebo Kiautschou) je mořský záliv na jižním pobřeží Šantungského poloostrova. Administrativně dnes spadá pod subprovinční město Čching-tao v provincii Šan-tung. V letech 1898 až 1914 se jednalo o německou kolonii. Rozloha 362 km, které si Německé císařství v březnu 1898 pronajalo od Čínského císařství. Půjčce předcházela vojenský výsadek 14. listopadu 1897[1], který Vilém II. Pruský zdůvodnil smrtí dvou německých misionářů 1. listopadu 1897, a kterému se podařilo bez boje území obsadit. Půjčka byla na 99 let a vesnice Čching-tao se stala německou kolonií Tsingtau a centrem německého obchodu s Čínou stejně jako základnou Německého císařského loďstva, respektive jeho východoasijské eskadry. V oblasti kolonie žilo tou dobou zhruba 83 000 lidí.

Kolonie založena (pronajata) 6.3.1898, provoz německé pošty od 26.1.1898.

7. Německé Mariany

Jedná se o součást kolonie Německá Nová Guinea založení 18.6.1899, provoz pošty od 18.11.1899.

8. Marshallovy ostrovy.

Jedná se o součást kolonie Německá Nová Guinea. Roku 1885 je zabrali Němci a prohlásili za součást Německé Nové Guineje, Španělé se museli spokojit s finančním odškodněním. Na ostrovech dál vládli náčelníci pod dohledem německé správy, která organizovala vzkvétající vývoz kopry. Po vypuknutí 1. světové války Japonsko (stojící na straně Trojdohody) využilo příležitosti a ostrovy obsadilo. Rozloha 181 km.

Založení kolonie 15.10.1885, provoz pošty od 29.3.1889.

9. Samoa

Na berlínské konferenci v roce 1899 si mocnosti rozdělily sféry vlivu. Samojské ostrovy byly rozděleny 171. poledníkem. Západní část byla spravována Německem, východní USA. Rozloha 2588 km, založeno 1.3.1900.

Provoz německé pošty v zahraničí od 21.9.1886 a provoz německé pošty od 1.3.1900.

10. Togo

Protektorát byl ustanoven během dělení Afriky mezi koloniální mocnosti (Závod o Afriku), když německý cestovatel Gustav Nachtigal dorazil do Togoville, vyslaný jako zvláštní komisař německým kancléřem Otto von Bismarckem. 5. července 1884 byla podepsána smlouva s místním náčelníkem Miapou III., ve které Německé císařství vyhlásilo protektorát nad úsekem pobřeží podél Beninského zálivu. Nachtigal byl říšským komisařem pouhý den, když byl nahrazen Heinrichem Randadem, protože jej čekaly nové úkoly v severní Africe. Německo postupně rozšiřovalo svou kontrolu nad vnitrozemím. Do oblasti přineslo vědecké pěstování hlavních vývozních artiklů – kaka, kávy a vlny. Dále rozvíjelo infrastrukturu na jednu z nejvyšších úrovní v Africe. Protože se Togoland stal soběstačnou kolonií Německa, byl známý jako jeho „vzorová kolonie“ (Musterkolonie). To trvalo do přerušení tohoto stavu 1. světovou válkou.

Rozloha 87 200 km.

Založení kolonie 5.7.1884, provoz německé pošty od 1.3.1888.

11. Používané měny na známkách německých kolonií

Německá Nová Guinea, Německá Jihozápadní Afrika, Kamerun, Karoliny, Mariany, Marshallovy ostrovy, Samoa a Togo používali německou měnu 1 Marka – 100 Pfennig.

Německá Východní Afrika používala měnu 1 Marka – 100 Pfennig, od 1.1.1901 používala 1 Rupie – 64 Pesa a od 1.4.1905 1 Rupie – 100 Heller.

Kiatschou používala 1 Marka – 100 Pfennig a od 1.10.1905 1 Mexický dollar – 100 centů.

Tarify Německé pošty na území kolonií.

Tabulka cen poštovních služeb v Německé Nové Guiney všechny ceny jsou uvedeny v Pfennigách.

	Provoz do Německa				Vnitřní provoz v koloniích		
	Od zahájení	1.5.1899	1.2.1900	1.4.1900	Od Zahájení	1.2.1900	1.4.1900
Dopis							
Každých 15g	20	-	-	-	-	-	-
Do 15g	-	10	10	-	10	10	-
Do 20g	-	-	-	10	-	-	10
Do 250g	-	20	20	20	20	20	20
Pohlednice							
základní	10	5	5	5	5	5	5
odpovědní	20	10	10	10	10	10	10
Tiskopisy							
Každých 50g	5	-	-	-	-	-	-
Do 50g	-	3	3	3	3	3	3
Do 100g	-	5	5	5	5	5	5
Do 250g	-	10	10	10	10	10	10
Do 500g	-	20	20	20	20	20	20
Do 1000g	-	30	30	30	30	30	30
Do 2000g	-	-	60	60	-	60	60
Vzorky zboží							
Každých 50g	5	-	-	-	-	-	-
Nejméně ale	10	-	-	-	-	-	-
Do 250g	-	10	10	10	10	10	10
Do 350g	-	20	20	20	-	20	20
Obchodní dokumenty							
Každých 50g	5	-	-	-	-	-	-
Nejméně ale	20	-	-	-	-	-	-
Do 250g	-	-	-	10	-	-	10
Do 500g	-	-	-	20	-	-	20
Do 1000g	-	-	-	30	-	-	30
Do 2000g	-	-	-	60	-	-	60
Doporučená zásilka	20	20	20	20	20	20	20
Potvrzení o přijetí	20	20	20	20	20	20	20

Tabulka cen poštovních služeb v Německé Východní Africe.

	Pfennig			Pesa	Heller	Pfennig		Pesa	Heller
	4.10.1890	1.5.1899	1.2.1900	1.1.1901	1.4.1905	4.10.1890	1.2.1900	1.1.1901	1.4.1905
Dopis									
Každý 15g	20	-	-	-	-	-	-	-	-
Do 15g	-	10	10	5	7,5	10	10	5	7,5
20 – 250g	-	20	20	10	15	20	20	10	15
Pohlednice									
jednoduchá	10	5	5	3	4	5	5	3	4
odpovědní	20	10	10	6	8	10	10	6	8
Tiskopisy									
Každý 50g	5	-	-	-	-	-	-	-	-
Do 50g	-	3	3	2	2,5	3	3	2	2,5
Do 100g	-	5	5	3	4	5	5	3	4
Do 250g	-	10	10	5	7,5	10	10	5	7,5
Do 500g	-	20	20	10	15	20	20	10	15
Do 1000g	-	30	30	15	22,5	30	30	15	22,5
Do 2000g	-	-	60	30	45	-	60	30	45
Vzorky zboží									
Každý 50g	5	-	-	-	-	-	-	-	-
nejméně	10	-	-	-	-	-	-	-	-
Do 250g	-	10	10	5	7,5	10	10	5	7,5
Do 350g	-	20	20	10	15	20	20	10	15
Doporučená zásilka	20	20	20	10	15	20	20	10	15
Potvrzení o přijetí	20	20	20	10	15	20	20	10	15

Tabulka cen poštovních služeb v Německém Kiatschou

	Pfennig			Cents	Pfennig	Cents
	26.11.1896	1.5.1899	1.4.1900	1.10.1905	23.7.1900	1.10.1905
Dopis						
Každých 15g	20	-	-	-	-	-
Do 15g	-	10	-	-	-	-
Do 20g	-	-	10	4	10	4
Do 250g	-	20	20	8	20	8
Pohlednice						
jednoduchá	10	5	5	2	5	2
odpovědní	20	10	10	4	10	4
Tiskopisy						
Každých 50g	5	-	-	-	-	-
Do 50g	-	3	3	1	3	1
Do 100g	-	5	5	2	5	2
Do 250g	-	10	10	4	10	4
Do 500g	-	20	20	8	20	8
Do 1000g	-	30	30	12	30	12
Do 2000g	-	-	60	24	60	24
Vzorky zboží						
Každých 50g	5	-	-	-	-	-
Nejméně ale	10	-	-	-	-	-
Do 250g	-	10	10	4	10	4
Do 350g	-	20	20	8	20	8
Obchodní dokumenty						
Každých 50g	5	-	-	-	-	-
Nejméně ale	20	-	-	-	-	-
Do 250g	-	-	10	4	10	4
Do 500g	-	-	20	8	20	8
Do 1000g	-	-	30	12	30	12
Do 2000g	-	-	60	24	60	24
Doporučená zásilka	20	20	20	10	20	10
Potvrzení o přijetí	20	20	20	10	20	10

7. Zajímavé aukční výsledky známek německých kolonií v ČR

1901 Mi.11PI, Císařská jachta 2 Pesa tmavě okrově hnědá, NEZOUBKOVANÁ; bezvadný kus s původním lepem, kat. pro * 3.000€, vzácná známka, je známo jen cca 20ks!
Vydraženo za 24 000 czk.

1913 Mi.25I A, Císařská jachta 5M "Friedensdruck", zoubkování 26:17 s DR DUALA / 2.4.14/ KAMERUN; bezvadný exemplář této vzácné známky s atestem Jäschke-Lantelme, zk. Grobe, Richter, ex. Mohrmann Auktion 1955, kat. 4.800€!
Vydraženo za 38 000 czk.

1899 Mi.6I, Krone / Adler 50Pfg světle červenohnědá, přetisk 48º, DR PONAPE 16/3 00; velmi pěkný kus, atest Jäschke-Lantelme, zk. mj. Thier, kat. 1.800€, vzácná známka!
Vydraženo za 18 000 czk.

1919 Mi.25IIB, Císařská jachta 5RM Kriegsdruck, perforace 17/25; luxusní PL = 20-blok s kompletními okraji, značkami atd., nálepky pouze v okrajích, kat. jen jako jednotlivé zn. 2.400€, mimořádný los s velkým cenovým potenciálem! Vydraženo za 28 000 czk.

1901 Mi.11SP-18SP, Císařská jachta 2P - 40P s přetiskem SPECIMEN; luxusní série, atest Jäschke-Lantelme, kat. 2.400€, vzácná série!

Vydraženo za 15 000 czk.

1899 Mi.5I, Orlice 25Pfg oranžová, upotřebený exemplář s DR YAP KAROLINEN 22/2.01; bezvadný kus s atestem Steuer, kat. 3.400€, velmi vzácné!

Vydraženo za 30 000 czk.

1899 R-dopis do Lübecku vyfr. zn. Mi.5I, Adler 25Pfg žlutooranžová a 10Pfg červenokarmínová, Mi.3I, přetisky 48°, DR YAP KAROLINEN 7/2/01, na zadní straně příchozí raz. LÜBECK; bezvadná kvalita, atest Jäschke-Lantelme, signováno "W. Engel", kat. jen Mi.5I na dopise 5.000€, mimořádná nabídka!

Vydraženo za 52 000 czk.

1905 KIAUTSCHOU / Mi.26A, Císařská jachta \$1½, bez průsvitky, okraj ze středu archu s nápichovým bodem; luxusní kus s atestem Steuer, kat. 3.000€ + cca 20%, vzácná známka v mimořádné kvalitě! Vyvolávací cena: 24 000 Kč.
Vydraženo za 24 000 czk.

8. *Zajímavé aukční výsledky známek německých kolonií v Německu*

898, 3. října, 20 Pfg fialový ultramarín s černým potiskem, císařská orlice v kruhu, diagonální půlení jako individuální franking podle tarifu na pohlednici ("Pozdrav z Kamerunu", dopravní stopy) s jednokruhovým razítkem "Kamerun" do Radolfzelli (vstupní razítko na straně adresy 26.10.98). Kamerunské dočasné uspořádání je jednou z velkých rarit německých kolonií. Byla použita pouze v jeden den a karty na ní zaslané patří mezi nejlepší kusy německých kolonií. Zde nabízená mapa byla poprvé vydražena v roce 1950 na 85. aukci Grobe. Testováno s fotografickým certifikátem Michael Jäschke-Lantelme (2013).
Vydraženo za 4000 Euro.

1913, 5 M zeleno-černá/karmínově červená Kaiseryacht, Friedensdruck, 26:17 Perforační otvory, skutečně a včas zrušeny dvěma raznicemi BUEA/KAMERUN, 6.5.14. Značka vlevo nahoře s lehkou, zcela bezvýznamnou rohovou přídělí, jinak v perfektním stavu. Podepsán Engel und Richter a fotografický certifikát Ronald F.Steuer (2015). Mi.4.800.-€ RR!
Vydraženo za 650 Euro.

1905, poštovní známka 1 \$ o.Wz. se vzácnou variantou "Hodnotová číslice 1 \$ šrafovaná". Čistě orazítkované jednokolkové razítko s certifikátem o fotografii BPP "Zachovalá kopie je pravá a včasná, zrušená." Michel 800,- Euro
Vydražena za 300 Euro.

1905: 2 1/2 \$ zeleno-černá/červená, bez Wz., Zhg. 25:16, K1 "TSINGTAU 24/9/06", Fotoattest Jäschke-Lantelme BPP "... Originální razítko se skutečným razítkem. Čerstvá barva, dobře ozubená a v bezchybném stavu. Dopis nese různé testovací značky." Vzácná značka! (KW Michel 4.200,- €)
Vydražena za 1350 Euro.

1914, 2 s. na 2 m. Císařská jachta s DVOJITÝM přetiskem, z nichž jeden je vzhůru nohama, úzká řádkování 4 mm, nepoužitá, dobře zoubkovaná, mírná otěr na levém dolním okraji obrazu. Tato hodnota je jednou z největších rarit této oblasti. Jsou známy pouze 2 exempláře, z nichž jeden je ve velké australské sbírce a sběratel jej získal za 60 000 liber. Tato šarže je tedy v současné době jedinou volně dostupnou kopií v nabídce. Certifikát BPA Londýn., 1914, 2s. na 2m. císařské jachtě s dvojitým přetiskem, JEDNA OBRÁCENÁ, 4mm mezera, nepoužitá sklopná, dobře perforovaná, lehká prospekce vlevo dole. Jedna z největších rarit této oblasti, jsou známy POUZE 2 KOPIE, jedna z nich je součástí významné australské sbírky a majitel za ni zaplatil 60.000,- liber, takže zde je nabízena jediná dostupná kopie, certifikát BPA London
Vydražena za 20 000 Euro.

1915: 30 liber červenooranžová/černá na žlutooranžové, černá tiráž 'TOGO | Povolání | franko-anglaise', na dopise s výstižným razítkem «ANECHO | TOGO | 4/1» modře. Náklad tohoto přetisku byl pouze 37 výtisků. Podepsáni mimo jiné Brun, fotografické certifikáty Jean François Brun (2002), Pascal Scheller (2018), 1915: 30 Pf. oranžová a blok na buffu, černý přetisk "TOGO | Povolání | frankoanglaise", vázaná modrou «ANECHO | TOGO | 4/1» CD. Bylo vytištěno pouze 37 exemplářů. Vydraženo za 4 000 Euro.

1898 (3.10.), 20 Pfg. šikmo rozpůleno (levá dolní polovina) s razítkem "KAMERUN" na barevném litho-AK "GRUSS AUS KAMERUN" do Mannheimu (Ank. Stpl. od 25.10.), zachovalý dokument této vyhledávané půlky se dvěma nepatrnými stopami přilnavosti, fotografický certifikát Eibenstein (... Značka bez prokazatelných kvalitativních vad. Zkušební kus.. v atraktivním stavu..), dvojitý starý podpis "Bothe BPP"..., St 20.000.- Vydraženo za 3 200 Euro.

1910 (12.7.), 20 Pfg. vertikálně rozpůlená (levá polovina) s přilehlou poštovní značkou a razítkem "PONAPE /KAROLINEN)" na formulářovém dopise "D.ETSCHKEIT, PONAPE (Karolinen)" za Motokolop (sign. Friedemann), Mi 9.000.-
Vydraženo za 1850 eEro.

1900, 10 Pf. Krone/Adler s přetiskem, vydání Jaluit, poloviční na střed. Kabinet podle Botheho zjištění skutečný a bezchybný.
Vydraženo za 2000 Euro.

1900: 2 Pfg (tmavá) šedomodrá, čerstvá barva, velmi dobře zoubkovaná, v bezchybném nepoužitém stavu. Attest Jäschke-Lantelme BPP. St 4.500,-
Vydražena za 1200 Euro.

1900.5 Pf., tmavě zelená, ze známkové knížky, vytištěné společně Mi č. W8 (R 7 + 5), s reklamou M. Liemann, modrá známka AKOAFIM.
Vydraženo za 460 Euro.

9. Německá pošta v zahraničí

Německé pošty v zahraničí byla síť poštovních úřadů v cizích zemích, která byla zřízena Německem za účelem poskytování poštovních služeb tam, kde byly místní služby považovány za nebezpečné nebo nespolehlivé. Obvykle byly zřizovány ve městech s nějakým druhem německého obchodního zájmu. Nejčastěji byly používány razítka poté se používali přetisky.

1. Turecko

Dne 1. března 1870 otevřela Norddeutscher Postbezirk (tj. poštovní služba Severoněmeckého spolku) svou první kancelář v Konstantinopoli (Istanbulu) s definitivními známkami bez přetisku. Po lednu 1872 převzala správu úřadu Říšská pošta a dále jej rozšířila jako "Deutsche Post in der Türkei". Před rokem 1884 se v tomto úřadu používaly běžné definitivní německé známky bez výrazného přetisku. Od roku 1884 se začaly vydávat známky s přetisky, které uváděly nominální hodnotu známky v tureckých nominálních hodnotách, tj. piastrech a paras. Přetisk neobsahoval další název země, jako tomu bylo u známek vydávaných pro použití na německých poštách v Maroku a Číně. Stejně jako u všech emisí německých úřadů v zahraničí měly známky vydané před rokem 1905 přetisky v "latinském" písmu v několika variantách. Od roku 1905 byl přetisk změněn na "gotické" písmo, které se používalo až do začátku první světové války. Počínaje rokem 1908 vydávaly německé pošty v Turecku dodatečnou sadu známek, které prodávaly současně s přetiskem série s hodnotami v tureckých piastrech. Tato série z roku 1908 měla diagonální přetisky s novými nominálními hodnotami ve francouzských centimech namísto horizontálních přetisků v tureckých piastrových nominálních hodnotách. Říšská pošta se rozhodla vydat tuto francouzskou měnovou řadu, protože směnné kurzy způsobovaly, že sazby balíkových zásilek účtované německou poštou byly dražší než sazby jiných zemí, které také působily v Turecku. Z nějakého důvodu přijímání francouzských franků výměnou za známky zřejmě učinilo sazby německých balíkových zásilek opět konkurenceschopnějšími. Se vstupem Turecka do první světové války byly kanceláře 30. září 1914 uzavřeny. Kanceláře německé pošty fungovaly v těchto městech: Konstantinopol, Bejrút, Jaffa, Jeruzalém, Smyrna.

Poštovné německé pošty v Turecku									
	Groschen			Pfennig			Para		Centimes
	1.7.1872	27.2.1873	1.11.1873	1.1.1875	1.7.1875	1.4.1879	25.1.1884	1.10.1907	5.8.1908
Dopis									
Do 15g	2 1/2	2 1/2	3	25	20	20	40	-	-
Do 20g	-	-	-	-	-	-	-	40	25
Každých dalších 20g	-	-	-	-	-	-	-	30	15
Pohlednice									
jednoduchá	1	1	1	10	10	10	20	20	10
odpovědní	-	-	-	-	-	20	40	40	20
Tiskopisy									
Každý 50g do 250g	-	34	1	8	-	-	-	-	-
Každý 50g do 500g	3/4	-	-	-	-	-	-	-	-
Od 250g do 500g	-	6	10	60	-	-	-	-	-
Každých 50g do 1000g	-	-	-	-	5	-	-	-	-
Každých 50g do 2000g	-	-	-	-	-	5	10	10	5
Vzorky zboží									
Do 250g	-	-	-	-	-	10	20	20	10
Doporučená zásilka	2	2	2	20	20	20	40	40	25
Potvrzení o přijetí	2	2	2	20	20	20	40	40	25

2.Čína

Německé poštovní úřady v Číně (německy: Deutsche Post in China) začaly fungovat v roce 1886. Zpočátku se používaly definitivní známky bez přetisku; takové razítko používané v Číně je rozpoznatelné pouze podle jeho zrušení. V roce 1898 byly vydány známky s diagonálním přetiskem s nápisem "Čína". Od roku 1900 byly známky definitivní série Germania vydávány s novým stylem horizontálního "čínského" přetisku. Po roce 1905 byl na známky Germania aplikován třetí "gotický" styl "čínského" přetisku, který také vymazal nominální hodnotu známek uvedenou v německých markách a fenikových hodnotách a nahradil je ekvivalentními nominálními hodnotami v čínských dolarech a centech. Všechny německé pošty v Číně byly uzavřeny poté, co Čína 16. března 1917 vyhlásila Německu válku, pokud k tomuto datu ještě fungovaly. Některé z nich byly uzavřeny již dříve.

Pošty fungovaly v těchto městech od uvedených dat;

1886 Schanghai (psáno "Šanghaj" v době před rokem 1906)

1893 Tientsin

1900 Tschifu, Futschau, Hankau, Itschang, Peking, Tongku

1901 Šan-chaj-kwan – pošta v provozu do října 1902, Tschinkiang, Tschinwangtau – pošta v provozu do března 1906

1902 Amoy, Kanton, Weihsien– pošta v provozu do září 1914

1903 Nanking, Tschingtschoufu – pošta v provozu do prosince 1905, Tschingtschoufu – pošta v provozu do prosince 1905, Swatau, Tsinanfu

Během boxerského povstání (1900–1901) bylo navíc zřízeno deset vojenských poštovních úřadů v severní Číně. Výpadky v dodávkách známek a poštovních operacích způsobené boji v této době vedly k tomu, že se na těchto vojenských úřadech a na německých poštách otevřených civilistům používaly nepřetištěné německé známky a známky z německé kolonie Kiautschou. K takovému použití docházelo především, ale ne výhradně, v Pekingu, Tientsinu a Šanghaji. Nepřetištěné německé a Kiautschou známky používané v kterémkoli z těchto úřadů jsou souhrnně označovány jako "Petschili" emise. [6]

Poštovné do Německa					
	Pfennig	Cents			
Platnost od:	16.8.1886	1.10.1905	1.10.1907	1.7.1908	9.9.1915
Dopis					
Každých 15g	20	10	-	-	-
Do 15g	-	-	-	-	-
Do 20g	-	-	10	4	10
Každých 20g			6	-	6
Do 250g	-	-	-	8	-
Pohlednice					
jednoduchá	10	4	4	2	4
odpovědní	20	8	8	4	8
Tiskopisy					
Každých 50g	5	2	2	-	2
Do 50g	-	-	-	1	-
Do 100g	-	-	-	2	-
Do 250g	-	-	-	4	-
Do 500g	-	-	-	8	-
Do 1000g	-	-	-	12	-
Do 2000g	-	-	-	24	-
Vzorky zboží					
Každých 50g	5	2	2	-	2
Nejméně ale	10	4	4	-	4
Do 250g	-	-	-	4	-
Do 350g	-	-	-	8	-
Obchodní dokumenty					
Každých 50g	5	2	2	-	2
Nejméně ale	20	10	10	-	10
Do 250g	-	-	-	4	-
Do 500g	-	-	-	8	-
Do 1000g	-	-	-	12	-
Do 2000g	-	-	-	24	-
Doporučená zásilka	20	10	10	10	10
Potvrzení o přijetí	20	10	10	10	10

Poštovné mezi jednotlivými poštami					
	Pfennig				Cents
Platnost od:	1.4.1893	1.1.1899	1.2.1900	1.4.1900	1.10.1905
Dopis					
Každých 15g	-	-	-	-	4
Do 15g	10	10	10	-	-
Do 20g	-	-	-	10	-
Každých 20g	-		-	-	-
Do 250g	20	20	20	20	-
Pohlednice					
jednoduchá	5	5	5	5	2
odpovědní	10	10	10	10	4
Tiskopisy					
Každých 50g	-	-	-	-	-
Do 50g	3	3	3	3	-
Do 100g	5	5	5	5	2
Do 250g	10	10	10	10	5
Do 500g	20	20	20	20	10
Do 1000g	30	30	30	30	15
Do 2000g	-	-	60	60	30
Vzorky zboží					
Každých 50g	-	-	-	-	-
Nejméně ale	-	-	-	-	-
Do 250g	10	10	10	10	5
Do 350g	-	20	20	20	10
Obchodní dokumenty					
Každých 50g	-	-	-	-	-
Nejméně ale	-	-	-	-	-
Do 250g	-	-	-	10	5
Do 500g	-	-	-	20	10
Do 1000g	-	-	-	30	15
Do 2000g	-	-	-	60	30
Doporučená zásilka	20	20	20	20	10
Potvrzení o přijetí	20	20	20	20	10

3.Maroko

Německé poštovní úřady v Maroku (německy: Deutsche Post in Marokko) začaly fungovat v roce 1899. Byly použity německé definitivní známky s přetisky; Po první emisi byla hodnota změněna na pesety a centimos. Německé pošty byly uzavřeny ve francouzsky kontrolovaném Maroku v roce 1914 a ve Španělskem kontrolovaném Maroku a Tangeru v roce 1919. [4][5]

V těchto městech existovaly poštovní úřady (název na razítkových známkách):[6]

Mezinárodní kontrola: Tanger

Španělská kontrola: Alkassar, Arsila, Larache, Tetuan

Francouzská kontrola: Asimmur, Casablanca, Fez, Fez-Mellah, Marrákeš, Mazagan, Meknes, Mogador, Rabat, Saffi.

Poštovné německé pošty v Maroku							
	Zásilky do Německa			Zásilky mezi poštovními úřady			
	centimos			centimos			
	20.12.1899	1.10.1907	15.11.1907	20.12.1899	1.4.1900	1.10.1907	15.11.1907
Dopis							
Každých 15g	25	-	-	-	-	-	-
Do 15g	-	-	-	10	-	-	-
Do 20g	-	25	10	-	10	10	10
Každých dalších 20g	-	15	-	-	-	-	-
Do 50g	-	-	-	-	20	20	20
Do 250g	-	-	25	25	25	30	25
Pohlednice							
základní	10	10	5	5	5	5	5
odpovědní	20	20	10	10	10	10	10
Tiskopisy							
Každých 50g do 2kg	5	5	-	-	-	-	-
Do 50g	-	-	3	3	3	3	3
Do 100g	-	-	5	5	5	5	5
Do 250g	-	-	10	10	10	10	10
Do 500g	-	-	25	25	25	25	25
Do 1000g	-	-	35	35	35	35	35
Do 2000g	-	-	75	-	75	75	75
Vzorky zboží							
Každých 50g	5	5	-	-	-	-	-
Nejméně ale	10	10	-	-	-	-	-
Do 250g	-	-	10	10	10	10	10
Do 350g	-	-	25	25	25	25	25
Obchodní dokumenty							
Každých 50g do 2kg	5	5	-	-	-	-	-
Nejméně ale	25	25	-	-	-	-	-
Do 250g	-	-	10	-	10	10	10
Do 500g	-	-	25	-	25	25	25
Do 1000g	-	-	35	-	35	35	35
Do 2000g	-	-	75	-	75	75	75
Doporučená zasilka	25	25	25	25	25	25	25
Potvrzení o přijetí	25	25	25	25	25	25	25

10. Území Witu-Schutzgebiet (1885-1890)

Witu, známý také jako Wituland, byl africký sultanát na pobřeží dnešní Keni.

Historie chráněné oblasti German-Witu je krátkodobá a dnes do značné míry neznámá. Dokonce i v příslušné literatuře o německých koloniích se o něm téměř nemluví. Kvůli neustálým válkám se zanzibarskými sultány, sultáni Nabahami se stahují do vnitrozemí východní Afriky. V 19. století se Witu stalo sídlem nabahamských sultánů. Zatímco uprchlí otroci zde nacházejí azyl, sultanát Witu čelí neustálým hrozbám a útokům ze strany zanzibarského sultána (Said Bargash). V roce 1867 sultán Achmed von Witu (prostřednictvím německého afrického průzkumníka Brennera) vyzval Prusko, aby převzalo patronát nad Witulandem, aby "mělo konečný mír po nájezdech zanzibarských válečníků".

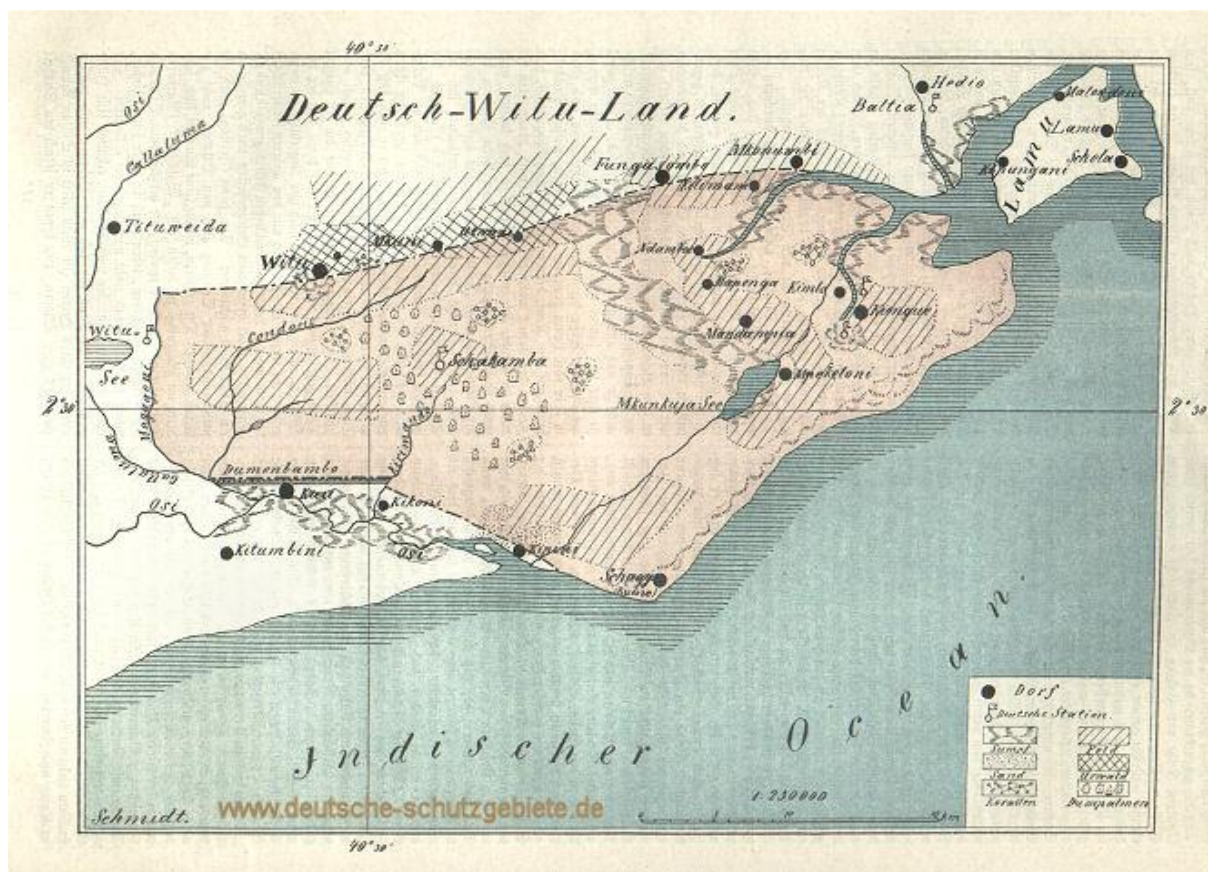
Dne 8. dubna 1885 bratři Clemens a Gustav Denhardtovi získali od sultána Achmeda von Witu asi 25 čtverečních mil půdy "se všemi suverénními a soukromými právy, na která měl nárok" a zároveň ho přiměli, aby se "s ohledem na zbytek svého území dostal pod německou ochranu". Velká Británie pod vedením svého generálního konzula sira Johna Kirka podporuje zanzibarského sultána, aby zabránila vzniku další německé kolonie ve východní Africe. Britové uskutečňovali plán souvislé kolonie od Káhiry po Kapské Město. Říšský kancléř Otto von Bismarck nejprve posílá S.M.S. Gneisenau k ústí Tany; Odtud pochoduje pozemní oddíl 3 důstojníků a 30 mužů, 3 dny buší do Witu a je tam radostně přijat.

Dne 27. května 1885 byla získaná území předána pod německou ochranu. Z vděčnosti sultán Achmed jmenuje Clemense Denhardta ministrem zahraničních věcí a vnitra. Po smrti sultána Ahmeda se jeho nástupcem stal Fumo Bakari. 1. července 1890 kancléř Leo Graf von Caprivi uzavírá s Velkou Británií Helgolandsko-Zanzibarskou smlouvu, ve které oba státy vymezují své východoafrické sféry zájmů.

Německo se vzdává svého patronátu nad Witulandem ve prospěch Velké Británie, navzdory odporu sultána Simby, a také souhlasí s budoucím britským protektorátem Zanzibar. V důsledku toho vypukly ve Witulandu protiněmecké nepokoje, při nichž bylo několik Němců ubito k smrti a bratři Denhardtové byli nuceni uprchnout. Britové podnikají trestnou výpravu proti Witulandu, sultán je uvržen do vězení a později tam otráven.

Známky German-Witu

Všechny známky jsou ručně raženy na barevném papíře bez lepu. Padělky vznikaly většinou litografickým procesem. K razítkování byla použita kruhová razítka s nápisem WITO, datem a "Witu" v arabském písmu nebo čárová razítka s "W"! Měnou známek byla rupie (1 rupie = 64 pesa).

13. července 1889: 1. vydání poštovní známky (platné do 18. srpna 1889), 12 známek od 1 do 8 pesa, 1/4, 1/2, 3/4 a 1 rupie (svahilský nápis: alama ya posta sultaniya sawahiliya = poštovní známka sultána Svahilska)

26. července 1889: 2. vydání poštovní známky (platné do 18. srpna 1889), 12 známek od 1 do 8 pesa, 1/4, 1/2, 3/4 a 1 rupie (arabský nápis: posta essultaniye esswahiliye = pošta svahilského sultanátu)

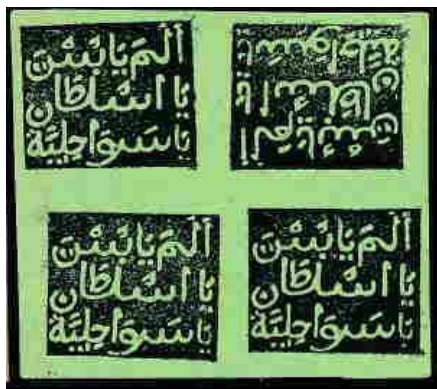
3. srpna 1889: 3. vydání poštovní známky (platné do 18. srpna 1889), 12 známek od 1 do 8 pesa, 1/4, 1/2, 3/4 a 1 rupie (arabský nápis jako 2. emise)

15. srpna 1889: 4. vydání poštovní známky (platné do 18. srpna 1889), 12 známek od 1 do 8 pesa, 1/4, 1/2, 3/4 a 1 rupie (arabský nápis jako dříve)

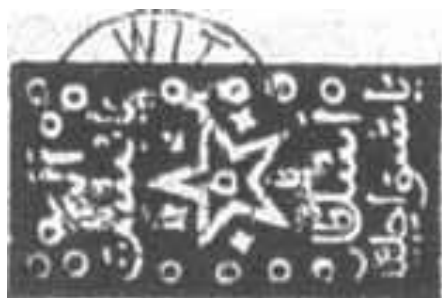
18. srpna 1889: 5. vydání poštovní známky (platné do 24. července 1890), 12 známek od 1 do 8 pesa, 1/4, 1/2, 3/4 a 1 rupie (arabský nápis jako dříve)

Úřední známky:

13. července 1889: 1. vydání oficiální známky (gültig_ až 24. července 1890), 12 známek od 1 do 8 pesu, 1/4, 1/2, 3/4 a 1 rupie (svahilský nápis jako v 1. vydání poštovní známky)

Chráněná oblast Witu, 4 blok

Witu, služební známka 1889

11. Znamky Malakote

Znovu a znovu se tvrdí, že takzvané Malakote známky jsou známky od Witu, ale není tomu tak. Nejedná se ani o úřední známky, ale pouze o soukromé tisky. Stát Malakote nikdy neexistoval. Denhardtovi nechali známky vytisknout v roce 1896. Až v roce 1929 se objevily na panství, ale objevily se ve známkovém obchodě a někteří obchodníci je prodávali prostřednictvím někdy nápaditých reklam. Údajně "pravé dopisy" a známky orazítkované poštou jsou tedy padělky.

Im sogen. Capriol-Vertrage wurde über die kolonialen Ansprüche Englands und Deutschlands Ende 1889 eine Einigung erzielt. Deutschland trat sein unter Bismarck zum deutschen Schutzgebiet erklärtes Suaheliland an England ab, Deutschland erhielt dagegen Helgoland. Auf Sansibar sowie das heutige Deutsch-Ost-Afrika erhoben beide Großmächte Ansprüche; Sansibar

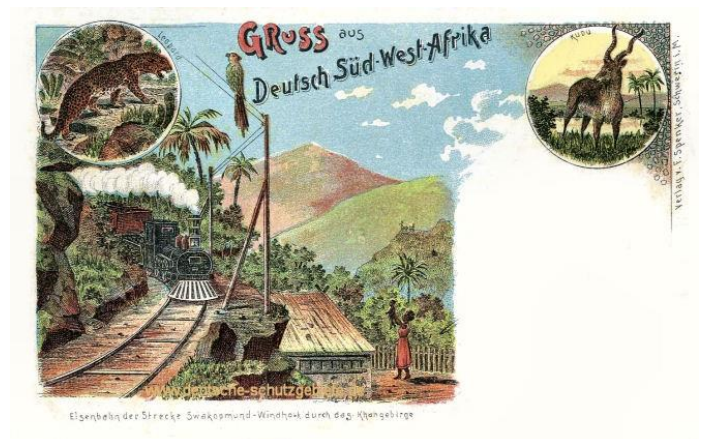
Malakote

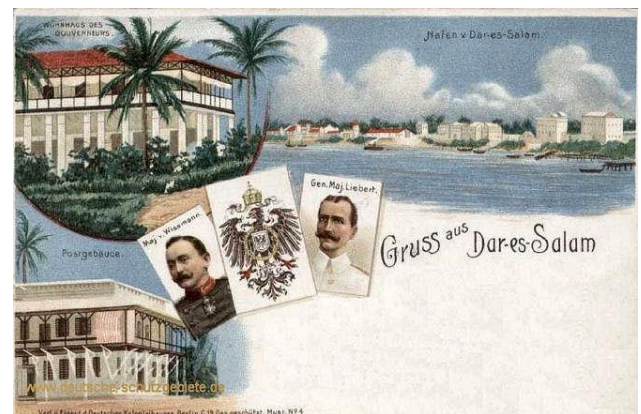
fiel an England, Ost-Afrika an Deutschland. Deutschen Kolonialpionieren war die deutsche Gebietserwerbung nicht weitgehend genug, sie versuchten, im Hinterlande der heutigen britischen Kenya-Kolonie ein neues Gebiet für Deutschland — „Malakote“ — zu erwerben. Das Unternehmen, von vornherein vom Unglück verfolgt, scheiterte. Eine Briefmarkenausgabe, für den neu einrichtenden Postverkehr vorgesehen, gelangte nie zur Ausgabe.

12. Pohlednice německých kolonií

1. Německá jihozápadní Afrika

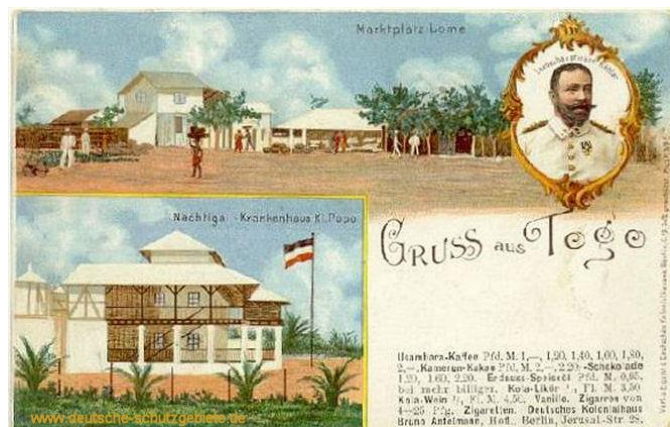
2. Německá východní Afrika

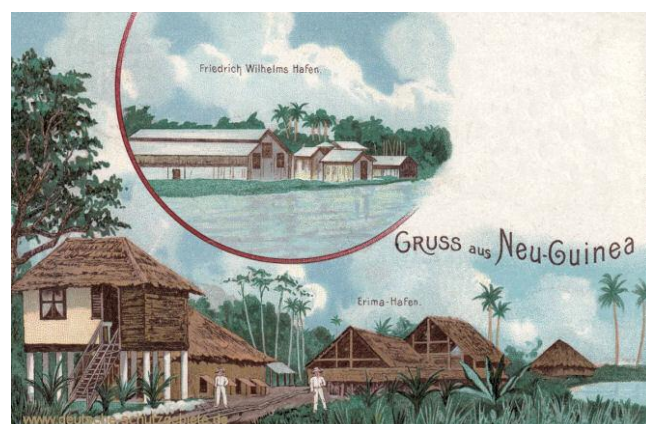
3. Kamerun

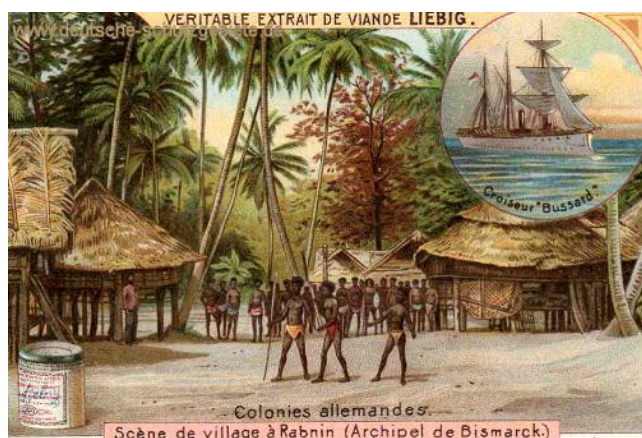
4.Togo

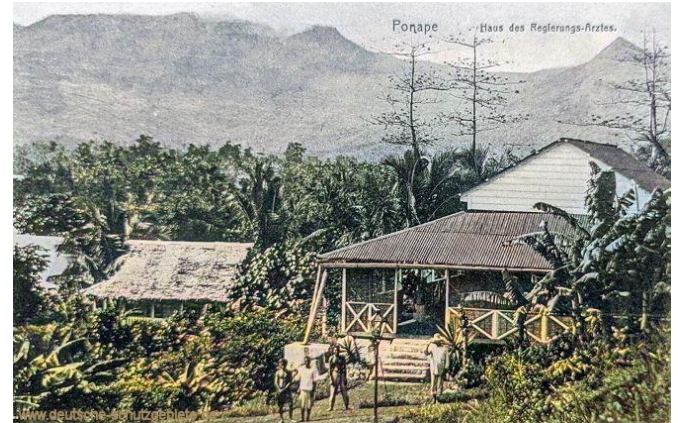
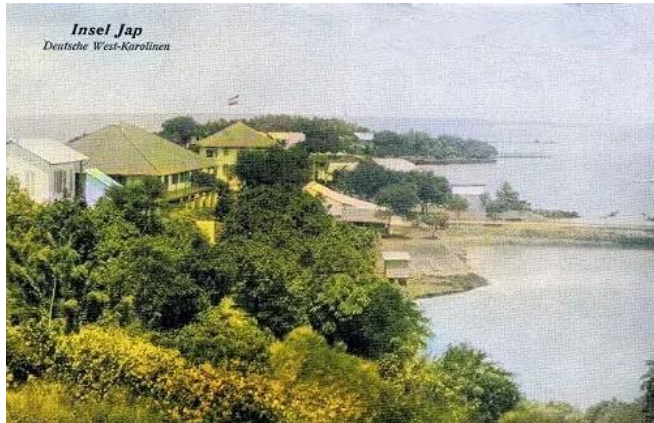
5.Německá Nová Guinea

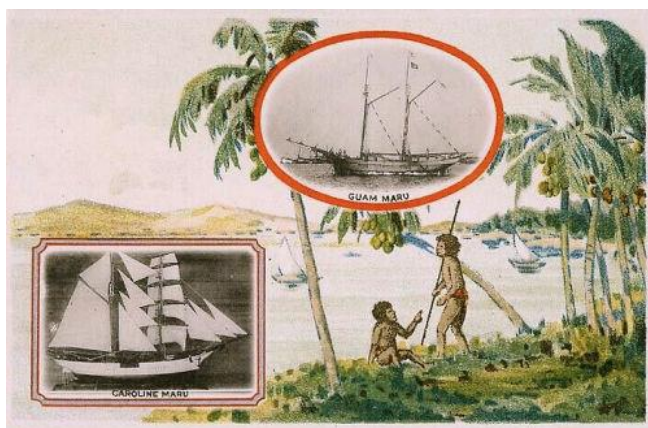
6.Bismarckovo Soustroví

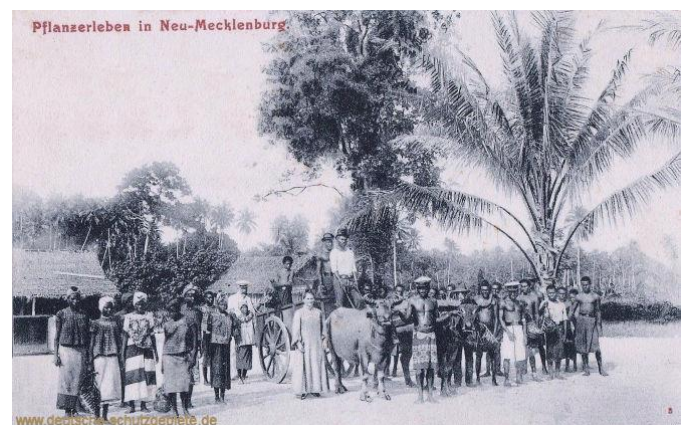
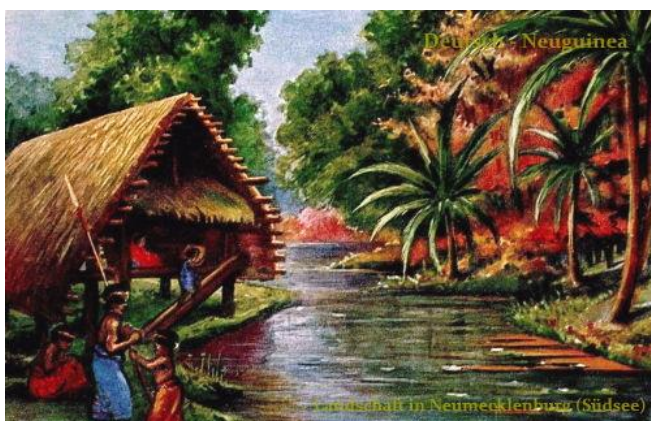
7. Karolíny

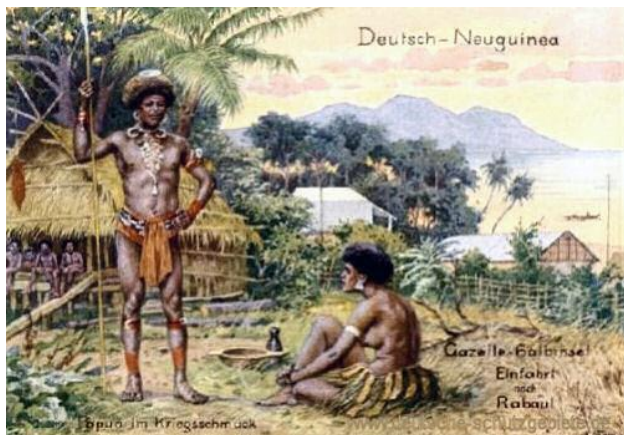
8. Mariánské ostrovy

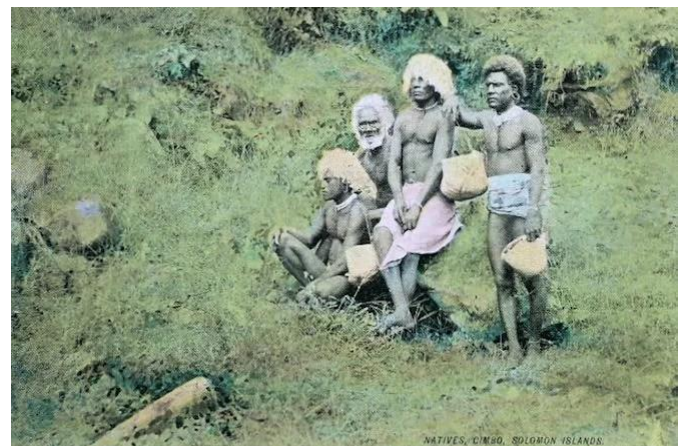
9. Neumecklenburg

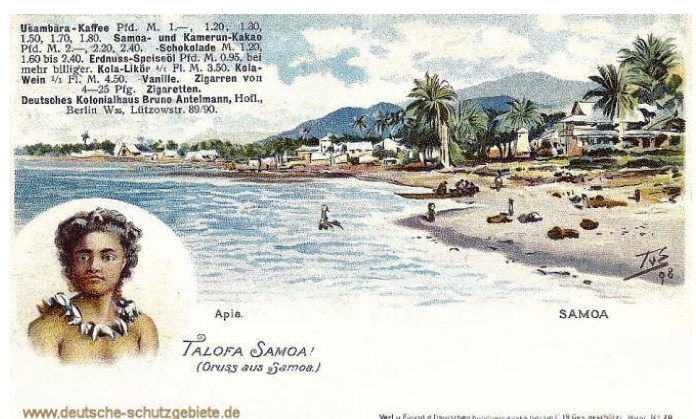
10. Nové Pomoránsko

11. Šalamounovy ostrovy

12. Samoa

13. Kiatschou

13. Mince a bankovky

1. Měna v Německé východní Africe

1 rupie = 64 pesa

1 rupie = 100 haléřů (od roku 1905)

Kurz: 1 rupie ≈ 1,33 marky

Německo-východní Afrika 1 rupie, 1906

Německá východoafrická banka 5 rupií, 1906

2. Kamerun

Německá říšská marka. (Dříve, v roce 1886, byla uzavřena dohoda s Krusem. 1 Kru má nyní hodnotu = 20 marek = 80 litrů palmového oleje = 160 litrů palmových jader.)

3. Německá Nová Guinea

Od 17. května 1885 do 15. dubna 1911 Nová Guinea Mark a Nová Guinea Pfennig, poté Mark a Pfennig Německé říše.

4. Kiatschou

Marky a feniky, od roku 1905 dolary a centy (měna čínského dolaru)

Pětidolarová německo-asijská banka, 1907

200 dolarová německo-asijská banka 1914

Seznam zdrojů :

Katalog Michel Deutschland 2018/2019 ISBN 978-3-95402-247-2

Deutsche Auslandpostämter und Kolonien

Internetové zdroje :

www.wikipedia.de

www.wikipedia.cz

www.infofila.cz

www.deutsche-schutzgebiete.de

www.kolonienmarken.de